

РЕШЕНИЕ

№ 35267

гр. София, 14.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 14.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **379** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 27, ал. 1 от Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (загл. изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалби на „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД и А. А. Е. срещу решение за налагане на финансова корекция № 13/312/02556/3/01/04/03 от 25.11.2024 г., издадено от изпълнителния директор па ДФ „Земеделие“ (ДФЗ), с което е определена финансова корекция в размер на 232 446,96 лева, представляваща 100% от размера на получената финансова помощ по договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г.

С жалбите се иска съдът да постанови акт, с който да отмени Решение № 13/312/02556/3/01/04/03 за налагане на финансова корекция, издадено от изпълнителния директор па ДФ „Земеделие“, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния и процесуален закон, в противоречие с целта на закопа, немотивирано, без да са налице правни и фактически основания за неговото издаване, както и че е издадено при превратно тълкуване и приложение на относимите правни норми.

В подадена от „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД жалба, дружеството излага доводи, че не е участвало в производството по чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ преди издаването на решението по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ. Излага доводи, че административният орган не е провел законосъобразно процедурата по чл. 73, ал. 2 и ал. 3 от ЗУСЕФСУ, като, от една страна, не е дал възможност на адресат на издадения от него акт да вземе пълноценно участие в производството, а от друга - жалбоподателят твърди, че това е довело до значимо за административното производство

съмнение за непълнота на факти и обстоятелства, необходими за издаването на правилен и обоснован административен акт. Съобразяването и изпълнението на задължението по чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ е гаранция, от една страна, за спазване правата на адресата на акта, а от друга - за постановяването на акта след изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая и след като се обсъдят неговите обяснения и възражения, т.е. за спазване на изискванията на чл. 35 от АПК. Твърди, че никой не е извършвал контакт с „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД, за да бъде уведомен законосъобразно, така както го изисква чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ.

В жалбите се излагат подробни доводи относно твърдението, че процесното решение е издадено, а и самото производство се развива извън сроковете регламентирани в разпоредбата на чл. 54, § 1 от Регламент 1306/2013 г. Твърдяното обстоятелство жалбоподателят подкрепя с обективизираното в Решение № 1211/24.02.2023 г., постановено по адм. д. № 9647/2022 г. по описа на Административен съд София-град, потвърдено с Решение № 12121/07.12.2023 г., постановено по адм. д. № 5539/2023 г. по описа на ВАС, като се подчертава, че и настоящото уведомително писмо се издава именно в изпълнение на горните съдебни актове. Във връзка с изложеното жалбоподателите считат, че РНФК противоречи на съдебни решения, което от своя страна е недопустимо и води до нищожност на същото на основание чл. 177, ал. 2 от АПК.

Сочи се, че е изтекъл предвиденият давностен срок, както за образуване и водене на настоящото производство, така и абсолютния давностен срок, за което твърдение жалбоподателите излагат подробни доводи.

В жалбите се посочва, на следващо място, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като с него е наложена санкция в размер на 100%, която е определена по Правилата за определяне на санкции, приети от ДФЗ, вместо относимите и приложими регламенти. Възражава се и срещу друг извод на обжалваното решение, а именно, че проектът не е икономически жизнеспособен с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. и се дължи връщане на цялата получена субсидия. В тази връзка се твърди, че е безспорно установено, че към периода на проверката проектът функционира като къща за гости, а посоченото от административния орган неизпълнение на бизнес плана би могло да бъде единствено индиция, но не и доказателство за това, че жалбоподателят е създал изкуствено условия за финансиране, тъй като не са събрани други доказателства от ответника, чиято е доказателствената тежест.

В съдебното заседание жалбоподателят „ЕВРО ИНВЕСТ – ГР. БАТАК“ ЕООД - редовно уведомен, не изпраща процесуален представител. На 13.07.2026 г. жалбоподателят, чрез адв. Е., е депозирал писмена защита, с която моли съда да приеме, че е налице изтекла погасителна давност за установяване на нередност и определяне на финансова корекция. Предвид подробно изложените доводи в жалбата и писмената защита, моли съда да отмени атакувания акт и да бъдат присъдени съдебни разноски, за които към писмената защита е приложен списък.

В съдебното заседание жалбоподателят А. А. Е. - редовно призована, не се явява, представлява се от адв. В., с представено по делото пълномощно. В съдебното заседание адв. В. поддържа изложените в жалбата доводи и моли съда да постанови съдебен акт, с който процесното решение да бъде отменено по съображенията, изложени в жалбата. Излага доводи за нищожност на основание чл. 177, ал. 2 от АПК. Счита, че е налице и основание за изтекла давност, позовавайки се на чл. 3, §1, ал. 1 от Регламент (ЕО) №2988/95 на Съвета. На следващо място, моли настоящия съдебен състав да се произнесе дали това, че физическо лице, прехвърлило търговското предприятие на ЕТ преди датата на започването на административната процедура, може да бъде адресат на това решение за налагане на финансова корекция. Подчертава се, че към датата на прехвърляне на търговското предприятие А. Е. не е имала установени по основание и размер задължения към ДФЗ нито като физическо лице, нито като ЕТ, поради което тя не следва да

отговаря по реда на чл. 15, ал. 3 от ТЗ, защото прехвърлянето на предприятието предхожда датата на издаване на обжалваното решение. Претендира присъждане на направените по делото разноски, като прилага списък с разноски, договор за правна защита и съдействие, ведно с платежно нареждане за изплатен адвокатски хонорар.

В съдебното заседание ответникът - изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ – редовно призован, не изпраща свой процесуален представител. На 13.07.2026 г. е постъпила чрез юрк. 3. молба със съображения по съществото на спора, претендира се юрисконсултско възнаграждение и в условие на евентуалност се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не се представлява по делото и не изразява становище по спора между страните.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Между ДФ „Земеделие“ - РА и ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“ е бил сключен договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програма за развитие на селските райони 2007-2013 г., по който е изплатена субсидия в размер на 232 446,96 лв. на 07.12.2015 г.

С писмо с изх. № 01-6500/8651#17 от 13.05.2024 г. ДФЗ - РА е открил производство по налагане на финансова корекция на основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ (загл. ново).

С решение № 13 от 04.01.2022 г., постановено по адм. д. № 4302/2021 г., ВАС е потвърдил решение на Административен съд - Пазарджик, с което е отменен АУПДВ № 13/312/02556/3/01/04/01 с изх. № 01-6500/8651#2 от 28.07.2020 г. на ДФЗ срещу ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“. В мотивите на решението на ВАС е посочено, че неизпълнението на показателите, заложили в бизнес плана, представлява неизпълнение на индикатори по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕФСУ, което се явява основание за извършване на финансова корекция и обуславя издаването на решение за налагане на финансова корекция на основание чл. 27, ал. 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители, а не на АУПДВ. Съдът не е приел за установено липсата на предпоставки за постановяване на подлежаща за възстановяване помощ, указал е друг процесуален ред за издаване на акта.

С решение № 12121 от 07.12.2023 г., постановено по адм. д. № 5539/2023 г., ВАС е потвърдил решение на Административен съд София - град, с което е уважена жалбата на А. Е. и „Евро Инвест - гр. Батак“ ЕООД. Съгласно мотивите на решението на ВАС се споделя изводът на АССГ, че административният акт е незаконосъобразен на процесуално основание, тъй като ДФЗ не е връчил надлежно писмото за откриване на производството по издаване на РФК на единия от адресатите му, а именно на „Евро Инвест - гр. Батак“ ЕООД - правопреемник на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“.

Предвид гореизложеното и в изпълнение на горепосочените съдебни решения, ДФ „Земеделие“ - РА е открил ново производство по налагане на финансови корекции срещу „Евро Инвест - гр. Батак“ ЕООД, правопреемник на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, и срещу А. А. Е., развивала дейност като на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, във връзка с констатации, направени след проверка на изпълнението на договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програма за развитие на селските райони 2007-2013 г., по който е изплатена субсидия в размер на 232 446,96 лв. на 07.12.2015 г.

В периода 18.06.2019 г. - 20.06.2019 г. е извършена проверка на място по проект № 13/312/02556 и след извършени допълнителни административни проверки органът е констатирал неизпълнение

на задължения на бенефициера на помощта съгласно одобрения бизнес план с договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г.

С писмо с изх. № 01-6500/8651/#17 от 13.05.2024 г. органът е предоставил възможност на А. А. Е., развивала дейност като ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“ и на „ЕВРО ИНВЕСТ - ГР. БАТАК“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], правопреемник на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, в 14-дневен срок от получаване да представят писмени възражения по отношение на основателността и размера на финансовата корекция. Същото ДФ „Земеделие“ твърди, че е връчено на адресата А. Е. на 11.07.2024 г. съгласно обратна разписка.

След два неуспешни опита за доставяне на писмото до адреса на управление на правопреемника „Евро Инвест - гр. Батак“ ЕООД, органът е предприел действия за уведомяване по реда на чл. 18а, ал. 7 от АПК, а именно чрез осъществена връзка с управителя на дружеството г-н О. В. Г. по телефон. В процесното решение органът подробно е описал, че същият е надлежно уведомен на 31.07.2024 г., че има право в 7-дневен срок да получи на адреса на Централно управление на ДФ „Земеделие“, дирекция „ОППМРСР“, стая 415 писмо с изх. № 01-6500/8651#17 от 13.05.2024 г., с което е открито административно производство по издаване на Решение за налагане на финансова корекция. Прието е, че след изтичане на 7-дневния срок документите се считат за надлежно връчени и започва да тече 14-дневен срок за представяне на възражение и документи в откритото административно производство. Г-н О. В. Г. или упълномощено от него лице не се е явил в Централно управление на ДФ „Земеделие“ в посочения 7-дневен срок, поради което писмо с изх. № 01-6500/8651#17 от 13.05.2024 г. се е счело за връчено на 08.08.2024 г.

С писмо с вх. № 01-6500/8651#18 от 29.07.2024 г. в ДФ „Земеделие“ е депозирано възражение относно основателността и размера на финансовата корекция от А. А. Е.. „Евро Инвест - гр. Батак“ ЕООД не е депозирал възражение към онзи момент.

Установено е, че в представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план са били залегнали финансови показатели, на базата на които проектът е определен като допустим, сключен е договор за подпомагане и е била изплатена субсидията по него. При проверката на място са били представени документи за 3 (три) пълни финансови години - 2016-та финансова година, 2017-та финансова година и 2018-та финансова година, както и за периода - 01.01.2019 г. - 31.05.2019 г. Установеното изпълнение на бизнес плана средно аритметично за 3 (три) пълни финансови години (2016 г., 2017 г. и 2018 г.) било в размер на 0,58% от заложените приходи. За първите три години от изпълнението на бизнес плана били заложени годишни приходи от двойна стая, допълнително легло /единично/, допълнителни туристически услуги /разглеждане на забележителности/, допълнителни туристически услуги /разходка с лодка на яз. Б./ и кетъринг в общ размер на 126 000,00 лв.

Конкретните стойности, въз основа на които е била извършена оценката на изпълнението на одобрения бизнес план за три последователни пълни финансови години са били следните:

За финансовата 2016 година: Общо приходи за 2016 г. - 1 183,48 лв., което съставлява 0,94 % изпълнение на одобрения бизнес план за годината, който е в размер на 126 000,00 лв.

За финансовата 2017 година: Общо приходи за 2017 г. - 587,20 лв., което съставлява 0,47 % изпълнение на одобрения бизнес план за годината, който е в размер на 126 000,00 лв.

За финансовата 2018 година: Общо приходи за 2018 г. - 412,84 лв., което съставлява 0,33 % изпълнение на одобрения бизнес план за годината, който е в размер на 126 000,00 лв.

За периода 01.01.2019 г. - 31.05. 2019 година: Общо приходи за периода - 600,91 лв., което съставлява 1,05 % изпълнение спрямо заложените приходи за период от 5 месеца. Доколкото към датата на извършване на проверката на място не е била изтекла цялата финансова 2019 година, този резултат не е бил взет под внимание при оценката на изпълнението на финансовите

показатели на бизнес плана.

ДФЗ се е позовал на определението, залегнало в §1 т.19 от Допълнителните разпоредби на Наредба №29/11.08.2008 г., при условията на която е сключен договорът за подпомагане, съгласно което „проект е заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми документи, както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от кандидата и допустими за финансиране по ПРСР”, т.е. включително и одобрения бизнес план. Посочил е и аналогичното определение, налично и в раздел IX. „Други условия“ от договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г., конкретно в т. 9. I, буква „г“, където е заложено, че: „одобрен проект“ е подаденото от ползвателя на етапа на кандидатстването по мярката и одобрено от Фонда заявление за подпомагане заедно с всички изискуеми, съгласно Наредба № 29 от 11.08.2008 г. документи (включително и представения от ползвателя и одобрен от Фонда бизнес план), както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от ползвателя и допустими за финансиране по мярка 312“.

Органът е пояснил, че в точка 4.12 от договор за подпомагане № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. изрично е било фиксирано задължението: „Ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи“. А в точка 4.18 от същия договор залага: „Ползвателят е длъжен да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на настоящия договор“. На следващо място е посочил, че в чл. 16, ал. 2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. е фиксирано: „Бизнес планът трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период от 5 години, а в случаите на строително-монтажни работи - за 10 години, водещи до реализиране на целите по чл. 2“. Същото е фиксирано в § 1, т. 19 от ДР на Наредба № 29 от 11.08.2008 г.

На база гореизложеното и с оглед нормативното изискване кандидатите са били длъжни да изготвят и представят бизнес план и да определят стойностите в него. Именно представеният от ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“ бизнес план и доказаната чрез него жизнеспособност на инвестицията са били основание да бъде одобрен проект № 13/312/02556 за субсидиране от страна на Държавен фонд „Земеделие“.

В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план е било залегнало разкриване на 3 (три) работни места, както следва - 1 бр. управленски и 2 бр. административен. При извършени административни проверки в регистрите на НАП и НОИ е било установено, че за всички пълни финансови години (2016 г.; 2017 г. и 2018 г.) не е бил назначен допълнителен (административен) персонал, което не отговаря на одобрения бизнес план. За 2016 г. изчислено средноаритметично за годината е било прието, че има 1 човек персонал (управленски в лицето на госпожа Е.), за 2017 г. - 1 човек (управленски), за 2018 г. - 1 човек (управленски). Средноаритметично за всички пълни проверявани финансови години се получава, че е било поддържано 1 работно място, при заложен 3 бр. за всяка една година от изпълнението на бизнес плана.

Посоченото неизпълнение на заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост за период от 3 пълни финансови години ДФЗ е приел, че представлява нарушение на поетите ангажименти и фиксиранияте задължения с точки 4.12 и 4.18 от договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г., във връзка с дадените определения в раздел IX „Други условия“, г. 9.1, буква „г“ от същия договор и §1, т. 19 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 29 от 11.08.2008 г.

Съгласно чл. 16, ал. 2 от Наредба № 29 от 11.08.2008г., която гласи: „Бизнес планът трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на строително-монтажни работи - за 10 години, водещи до реализиране на целите по чл. 2“, като в чл. 2, т. 1 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. е посочена основна цел на мярката, а именно: „насърчаване на растежа и създаване на нови работни места в микропредприятия за

неземеделски дейности в селските райони". Съгласно т. 4.2.3 от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г. осигуряването на заетост чрез разкриване на нови работни места е генерална цел на програмата, за реализирането на която се предоставя финансова помощ.

Не на последно място при извършената проверка ДФЗ констатира, че на място е установено, че за периода от началото на функциониране на инвестицията до 20.06.2019 г. са реализирани 61 бр. нощувки, а закупеният по проекта актив - автомобил VW - LNF, C. Trendline 4motion, 2.0 TDI, е изминал 62 028 км. Гореописаните изминати километри, съпоставени с малкия брой реализирани нощувки и описаното в бизнес плана предназначение на автомобила, органът е приел, че са показател за неизползването на автомобила по предназначение. Обръща се внимание, че по време на проверката на място са изисквани, но не са представени пътни листа, пътна книжка и др. документи, удостоверяващи маршрута и изминатите километри на автомобила. Горецитираното ДФЗ-РА е счел, че води до извода, че ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“ не е използвал автомобил VW - LNF, C. Trendline 4motion, 2.0 TDI по предназначение, както и че е било изменено предназначението на инвестицията, което нарушава разпоредбите на чл. 4.17, буква „а“ на сключен договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г., съответно чл. 43, ал. 1, т. 1 от Наредба № 29/2008 г.

ДФЗ се е мотивирал с чл. 46, ал. 1 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. в който е уредено, че: „В случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта“. Допълнително в ал. 2 на същия член е детайлизирано, че: „В случаите по ал. 1 РА определя размера на средствата, които трябва да бъдат възстановени от ползвателя на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението“.

В точка 4.4 от договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. се фиксира, че: „Фондът има право да откаже изплащане на цялата или на част от финансовата помощ, както и да претендира възстановяване от Ползвателя на цялата или на част от изплатената финансова помощ, когато: буква б/ Ползвателят не е изпълнил някое от задълженията си по този договор и по Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“. В раздел VIII. Отговорност, точка 8.1 от договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. е било фиксирано: „В случай, че Ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни и/или договорни задължения след изплащане на каквато и да е част от договорената финансова помощ, Фондът може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта, като спазва изискванията по чл. 46 и чл.47 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г.“.

На основание на т. 4.4, буква „б“ и т. 8.1 от Договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г., във връзка с неизпълнението на т. 4.12, т. 4.18 и т. 4.17, буква „а“ от същия договор, чл. 43, ал. 1, т. 1 и чл. 46, ал.1, ал. 2 и ал. 3, г. 4 от Наредба №29/11.08.2008 г., както и във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 7 от ЗУСЕФСУ и обнародваните в брой 69 от 30.08.2019 г. на ДВ „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г.“, на А. А. Е., развивала дейност като на ЕТ „Александрина Евгениева- гр. Батак“, и на „Евро Инвест - гр. Батак“ ЕООД, правопреемник на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, ДФЗ счел, че следва да бъде наложена финансова корекция, във връзка с което е издадено решение за налагане на финансова корекция.

За констатираното неизпълнение, подробно описано в т. 1 от процесното решение, свързано с неизпълнение на одобрения проект (непостигане на нивата на показатели, предвидени в бизнес плана) за 3 (три) цели финансови години (2016 г., 2017 г. и 2018 г.), съгласно точка 30, предложение второ от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени

нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г., когато реализираните приходи от подпомаганата дейност, изчислени средноаритметично за всички проверявани пълни финансови години, са под 20% от предвидените приходи съгласно одобрения бизнес план, изчислени средноаритметично за същия период, и това е продължило над една финансова година, изп. директор на ДФЗ е приел, че размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ следва да бъде 100 % от предоставената финансова помощ по договора, а именно 232 446,96 лв.

За констатираното неизпълнение, описано в т. 2 от процесното решение, съгласно т. 18 от Приложение към раздел 1 „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г., при неизпълнение по-голямо от 50% от заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост, изп. директор на ДФЗ е приел, че размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ е 100 % от предоставената финансова помощ по договора, а именно 232 446,96 лв.

За констатираното неизпълнение, описано в т. 3 от процесното решение, свързано с неизползването по предназначение на автомобил VW - LNF, C. Trendline 4motion, 2.0 TDI, съгласно точка 2, предложение първо от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г., когато ползвателят не използва придобитите въз основа на финансирания проект активи по предназначение и размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ е по-малко от 50% от стойността на изплатената финансова помощ и нарушението засяга конкретни подпомагани активи, финансовата санкцията е в размер на изплатената финансова помощ за активите, които не се използват по предназначение, а именно 26 250,00 лв.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г., изп. директор на ДФЗ е приел, че когато при осъществяване на контрол относно спазване на критериите за допустимост, ангажименти или други задължения от страна на ползвателите на финансова помощ бъдат установени повече от едно нарушение при изпълнението на един и същ договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, по който е подадена заявка за плащане след 1 януари 2015 г., размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ за всяко едно от допуснатите нарушения не се кумулира. В тези случаи най-големият определен размер на подлежащата на възстановяване финансова помощ се приема за определящ относно окончателния размер на дължимата от ползвателя финансова помощ.“

Във връзка с гореописаните нарушения изп. директор на ДФЗ „Земеделие“ с оспорваното решение за налагане на финансова корекция, издадено на „ЕВРО ИНВЕСТ - ГР. БАТАК“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], правопреемник на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, с ЕИК:[ЕИК], и на А. А. Е., развивала дейност, като на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, е наложена финансова корекция в общ размер на 232 446,96 лв. (словом: двеста тридесет и две хиляди четиристотин четиридесет и шест лева и 96 ст.), представляваща 100% от размера на получената финансова помощ по договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г.

Директорът на ДФЗ „Земеделие“ не е приел изложените възражения за основателни. На първо място, в мотивите е посочено, че не е изтекла погасителна давност за налагане на финансова корекция, тъй като разглежданата в решението нередност по отношение на индикаторите на бизнес плана е била извършвана 3 последователни години, поради което представлява „продължаваща нередност“ по смисъла на член 3, параграф 1, алинея втора от Регламент №

2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година, относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности и четиригодишният давностен срок, предвиден в тази разпоредба за възстановяването на недължимо платената на този получател помощ, ДФЗ счита, че започва да тече от деня, в който завършва изпълнението на задълженията на бенефициента по сключения договор за безвъзмездна финансова помощ, което е изтичането на периода на мониторинг по договора с Фонда, което е станало на 06.10.2019 г. ДФЗ е приел, че давността се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността. Срокът за давност започва да тече отново след всяко действие, което го прекъсва. С нотифицирането на отмененото решение за налагане на финансова корекция с вх. № 01-6500/8651 от 26.09.2022 г. на 29.09.2022 г. на А. Е. и на „ЕВРО ИНВЕСТ - ГР. БАТАК“ ЕООД на 29.09.2022 г. давността е била прекъсната отново и е започнал да тече нов давностен срок. В конкретния случай, във връзка с констатираната нередност е имало две съдебни производства /адм. дело № 4302/2021 г. на ВАС, Осмо отделение и адм. дело № 5539/2023 г. на ВАС, Четвърто отделение/, като давността е прекъсната и е започнала да тече нова, съгласно чл. 3, пар. 1, ал. 3 от Регламент № 2988/95. На основание чл. 3, пар. 1, ал. 3 от Регламент (ЕО,ЕВРАТОМ) № 2988/95, срокът за давност изтича най-късно на датата, на която изтича срок равен на двукратния давностен срок, като към момента този срок не е изтекъл.

По отношение на изложеното във възражението, че А. Е. не следва да е адресат на процесното РНФК, на 05.04.2022 г., е посочено, че ЕТ „АЛЕКСАНДРИНА ЕВГЕНИЕВА - гр. БАТАК“ е прехвърлила търговското си предприятие на „ЕВРО ИНВЕСТ - ГР. БАТАК“ ЕООД и едновременно с това на същата дата се е заличила като едноличен търговец, видно от Търговския регистър. На основание чл. 15 от Търговския закон, при прехвърляне на предприятие, ако няма друго споразумение с кредиторите, отчуждителят отговаря за задълженията солидарно с правоприменника до размера на получените права. С придобиването на качеството на търговец, физическото лице разширява своята правоспособност да извършва и търговска дейност, но между персоналитета на физическото лице и едноличния търговец не настъпва разлика, тъй като няма нов субект и се касае до едно и също лице. При заличаването му се прекратява търговската му правоспособност. Едноличните търговци не са юридически лица и за задълженията, възникнали от дейността на физическите лица, действащи като еднолични търговци, отговорността продължава да се носи от съответното физическо лице.

В хода на съдебното производство, като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително представените от страните във връзка с дадените указания на съда.

В протоколно определение от 09.12.2025 г. съдът е допуснал съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), със задачи поставени от жалбоподателя „ЕВРО ИНВЕСТ – гр. БАТАК“ ЕООД в писмена молба (лист 115 по делото).

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), изготвено от С. В. К. - вещо лице от списъка на СГС, ССЕ и СИЕ. В изпълнение на поставените задачи и в съответствие с изложеното в констативно - съобразителната част експертизата дава следното заключение по поставените въпроси:

На въпроса - Колко по размер са приходите на пълната приключила 2016 г. на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, ЕИК[ЕИК] - бенефициер по Договор №13/312/02556 от 06.10.2014 г., вещото лице е отговорило, че пълният размер на приходите от услуги - нощувки на пълната приключила 2016 г. на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, ЕИК[ЕИК], е в размер на 1183,48 лева.

А относно въпроса какъв е размерът на прогнозните приходи за 2016 г. по одобрения бизнес план по Договор №13/312/02556 от 06.10.2014 г., сключен между ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, ЕИК[ЕИК], и ДФЗ, вещото лице е приложило таблица по пера и е отговорило, че размерът на прогнозните приходи за 2016 по одобрен бизнес план е в общ размер на 126 000 лева.

На въпрос номер три - Какъв е процентът на изпълнение, респективно неизпълнение на прогнозния бизнес план по Договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г., сключен между „А. Е. - [населено място]“ и ДФЗ, съгласно приходите за пълната календарна 2016 г. експертът е направила уточнение, че *„от одобрен бизнес план по пера на приход е реализиран само приход от нощувка и нулев приход от останалите пера, то процента на изпълнение на приходите по одобрен бизнес план не се пресмята по изпълнение на отделни пера, а съвкупно за цялата година, сякаш няма отделни пера. Така пресметнато изпълнението на приходите е само 0,94 %, което не достига и 1%. Неизпълнението е в размер на 99,06%.“*

На въпрос: Колко по размер са приходите на пълната приключила 2017 г. на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, бенефициер по Договор №13/312/02556 от 06.10.2014г., експертът е отговорил, че пълният размер на приходите от услуги - нощувки на пълната приключила 2017 г. на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“ е в размер на 587,20 лева. А размерът на прогнозните приходи за 2017 г. по одобрения бизнес план по Договор № 13/312/02556 от 09.10.2024 г., сключен между „А. Е. - [населено място]“ и ДФЗ, е в общ размер от 126 000 лева.

Относно въпроса „какъв е процентът на изпълнение, респективно неизпълнение на прогнозния бизнес план по Договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г., сключен между „А. Е. - [населено място]“ и ДФЗ, съгласно приходите за пълната календарна 2017 г., вещото лице е пресметнало в проценти и с уточненията описани в задача 3 е счело, че изпълнението на приходите е само 0,47 %, което не достига и 1%. По този начин неизпълнението по БП е в размер на 99,53%.

На въпрос - Колко по размер са приходите на пълната приключила 2018 г. на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, бенефициер по Договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г., експертът е заключил, че пълният размер на приходите от услуги - нощувки на пълната приключила 2018 г. на ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“ е в размер на 412,84 лева.

На осми въпрос - какъв е размерът на прогнозните приходи за 2018 г. по одобрения бизнес план, вещото лице е отговорило, че общият размер на прогнозните приходи за 2018 г. е 126 000 лева и отново е представил таблица по пера.

Процента на изпълнение, респективно неизпълнение на прогнозния бизнес план по Договор №13/312/02556 от 06.10.2014 г. съгласно приходите за пълната календарна 2018 г. вещото лице е счело, че е само 0,33 %, което не достига и 1%. Неизпълнението е в размер на 99,67%.

На въпроса - Какъв е процентът на изпълнение на прогнозния бизнес план средноаритметично за финансови 2016 г., 2017 г. и 2018 г. от заложените приходи, експертът е отговорила, че *„процента на изпълнение на прогнозния бизнес план средно-аритметично за финансови 2016г., 2017г и 2018 г. от заложените приходи е в размер на 0,58%.“*

На последния въпрос - какъв е средният брой наети лица от ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“ за 2016 г., за 2017 г. и за 2018 г., от събраните по делото документи вещото лице е заключило, че не се установяват наети лица от ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“.

В съдебното заседание вещото лице е дало разяснения и отговори на въпроси свързани с изготвената от него ССЧЕ, като същата е приета от съда. С протоколно определение в съдебно заседание, проведено се на 02.06.2026 г., съдът е допуснал допълнителен въпрос за съдебно-счетоводна експертиза, със задача, формулирана от процесуалния представител на жалбоподателя - адв. В., в съдебното заседание, а именно: „Посочените от вещото лице в заключението приходи биха ли се променили, ако извърши справка в Търговския регистър с качените ГФО за същите изследвани периоди“. На така зададеният въпрос вещото лице е отговорило по следния начин: *„Въз основа на анализа на приходите посочени в ГФО за 2016 г., за 2017 г. и за 2018 г. на ЕТ „Александрина Евгениева гр. Батак“, с ЕИК[ЕИК], експертът установява, че не се променят приходите, описани в основното заключение“.*

Експертизата и допълнението към нея е приета от съда като изготвена въз основа на приобщения доказателствен материал, допълнителните разяснения и поясненията, които са направени от вещото лице в открито съдебно заседание на 02.06.2026 г. и на 14.07.2026 г.

На база гореизложеното съдът кредитира експертното заключение като обосновано и компетентно изготвено след анализ на всички писмени доказателства. Изводите на експертното

заключение ще бъдат обсъдени и съобразени в съвкупност с останалите доказателства по делото с правните изводи по спора.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от процесуално легитимирана страна - адресата на акта, който е неблагоприятно засегнат от него, при наличие на правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Относно претендираната от страна на жалбоподателите нищожност на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, съдът счита това възражение за неоснователно.

Съгласно посочената разпоредба актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение, са нищожни. Влязлото в сила съдебно решение се характеризира не само с формална законна сила, т.е. с необжалваемост и стабилитет, но и с материална законна сила, т.е. със задължителност и сила на пресъдено нещо. Силата на пресъдено нещо, както и нейните обективни и субективни предели, определят лицата и предмета, спрямо които съдебното решение има действие. При извършване на преценка относно наличието на тъждество между отменения административен акт и последния постановен такъв следва да се съпоставят обективизираните в тези актове фактически и правни обстоятелства, разгледани в светлината на отменителното съдебно решение. Само наличието на пълно тъждество между тези обстоятелства би могло да обоснове нарушаване на изискването на чл. 177, ал. 2 от АПК.

Горните обстоятелства налагат извършване на съпоставка на правните и фактическите основания на двата административни акта, както и на мотивите на съдебното решение, с което е отменен първият административен акт.

В случая първият акт издаден от ДФЗ – АУПДВ, е издаден по реда за установяване на публично държавно вземане, а настоящият акт е решение за финансова корекция по чл. 70 и чл. 73 ЗУСЕФСУ, във връзка с чл. 27, ал. 6 и ал. 7 от ЗПЗП. От което следва, че е различен видът на административния акт, непосредственото нормативно основание и производството, в рамките на което е издаден. Следователно настоящото решение не повтаря отменения АУПДВ. То представлява акт от друг вид, постановен по друг законов ред - именно този, който ВАС е приел за приложим. Относно второто производство аргументът е още по-категоричен. Настоящият съд е установил, че с Решение № 12121/07.12.2023 г. ВАС е оставил в сила отмяната на предходното решение за финансова корекция поради ненадлежно връчване на писмото за откриване на производството на „Евро Инвест - гр. Батак“ ЕООД. Това представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и на правото на участие в производството съгласно чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ. Такъв порок не отрича наличието на нередността и не отрича материалното право на ДФЗ да проведе ново законосъобразно производство. Той означава, че преди постановяването на неблагоприятния акт, органът е бил длъжен да осигури на всички адресати възможност за участие. При последващото производство ДФЗ е открил нова процедура и е предприел действия за уведомяване и на двамата адресати. Следователно новият акт не е постановен в противоречие с Решение № 12121/2023 г., а именно след отстраняване на установения процесуален порок.

В новото производство изп. директор на ДФЗ е приложил относимия към издаване на правилния вид акт ред и е предприел действия за отстраняване на процесуалния порок във връзка с уведомяване на адресата за откритото административно производство.

Поради това съдът счита, че настоящият административен акт не е постановен в противоречие с влезли в сила решения, а при съобразяване с приетото от съда и при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона. Следователно не е осъществен фактическият състав на чл. 177, ал. 2 АПК.

Като извърши проверка за законосъобразност на оспорвания акт съгласно чл. 168 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът намира следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 20а, ал. 5, пр. второ от ЗПЗП. Според цитираната разпоредба, в относимата ѝ част, изпълнителният директор на фонда издава решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Решението е издадено в предвидената в закона писмена форма - чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ и с чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП. От формална страна актът съдържа фактическите и правни основания за издаване му и съответства на изискването за неговото мотивиране по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Посочено е правното основание - чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 7 от ЗУСЕФСУ, на което е издаден оспореният административен акт. В мотивите на решението за финансова корекция са подробно посочени и останалите разпоредби, на които се основава то, включително конкретните клаузи от сключения с жалбоподателя договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, на които органът се позовава. В акта се съдържа и подробно изложение на фактическите основания за неговото издаване.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазени са изискванията на закона за откриване и провеждане на производство по налагане на финансова корекция, включително на разпоредбата на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ за уведомяване на адресата на акта.

На следващо място, съдът счита, че извършената проверка на място е в рамките на мониторинговия период на сключения договор.

Според легалната дефиниция на § 1, т. 2, б. "а" от ДР на Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и ал. 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г., "мониторингов период", за договори, сключени преди 1 януари 2015 г., както е в настоящият случай, е период от пет години, считано от датата на сключването им.

Договор № 13/312/02556/3/01/04/03 е сключен на 06.10.2014 г., поради което и мониторинговият период за него продължава до 06.10.2019 г.

Това обстоятелство обосновава и неприложимостта на § 12, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗПЗП (обн., ДВ, бр. 2 от 3.01.2018 г.), тъй като, съгласно чл. 25, ал. 3 от АПК, и видно от уведомителното писмо по чл. 26 от АПК, производството по издаване на отменения АУПДВ е започнало на 28.07.2020 г., т.е. след приключване на мониторинговия период.

Следователно, датата на приключването на този период е релевантна към процесуалния ред, по който следва да протече административното производство и крайния акт, с който то трябва да завърши.

Периодът на мониторинг е период, през който земеделският стопанин - бенефициер по договора за безвъзмездна финансова помощ, е длъжен да изпълнява ангажиментите, произтичащи от закона и от сключения договор, а не период, с чието изтичане се преклудира правото на органа да образува производство по определяне на финансова корекция за констатираните през същия период нередности.

В § 1, т. 9 от ДР на Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и ал. 7 от ЗПЗП за следващия програмен период 2014 - 2020 г., понятието "период на мониторинг" е дефинирано чрез препращане към чл. 71 от Регламент (ЕС) № 1303/2013.

Следователно, с изтичането на периода на мониторинг се преклудира възможността първа да се установяват допуснати от бенефициера нередности, но не и възможността да се образува производство за определяне на финансова корекция за нередности, които са били установени в същия период.

Видно от заключителната част на контролния лист от проверката на място, същата е била извършена в периода 18.06.2019 г. - 20.06.2019 г., т.е. в рамките на мониторинговия период, приключил на 06.10.2019 г.

Оспореният акт е издаден и при точно приложение на материалния закон.

По отношение на възражението за изтекла давност за налагане на финансова корекция съдът намира следното:

В т. 51 от Решение от 07.04.2022 г. на Съда на ЕС по съединени дела С - 447/20 и С - 448/20 се приема, че разпоредбата на чл. 3, § 1 от Регламент № 2988/95 предоставя на икономическите оператори право, което означава, че те трябва да могат се позоват на погасяването на процедурите за установяване на нередности, за да се противопоставят на прилагането спрямо тях на административни мерки и санкции.

Следователно, регламентираният в чл. 3, § 1 от същия регламент давностен срок не се прилага служебно от съда, а е необходимо жалбоподателят да се е позовал на него. В случая това изискване е удовлетворено. Релевираното възражение за изтекъл давностен срок се явява допустимо и подлежащо на разглеждане. Разгледано по същество, възражението е неоснователно.

В т. 59 от решение от 21.12.2011 г. по дело С-465/10 на СЕС се приема, че давностният срок, приложим относно възстановяването на недължимо платена на получателя субсидия, започва да тече от датата, на която нередността е преустановена. Посочено е, че доколкото договорът за осъществяването на субсидираната от ЕФРР дейност не е бил прекратен, а изпълнен, четиригодишният давностен срок, предвиден в член 3, параграф 1, първа алинея от Регламент № 2988/95, започва да тече от датата, на която се преустановява изпълнението на незаконно сключения договор за обществена поръчка. Това разрешение е съответно приложимо и в настоящия случай.

Според чл. 16, ал. 1 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., кандидатите представят бизнес план по образец (приложение № 3) за период не по-малък от 5 години. Бизнес планът се представя на хартиен и електронен носител, като таблиците, включени в него, са във формат "xls", а съгласно, ал. 2, бизнес планът трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на строително-монтажни работи - за 10 години, водещи до реализиране на целите по чл. 2.

В т. 4.12 от Договор за подпомагане № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. изрично е фиксирано задължение: „Ползвателят е длъжен да извърши цялостно одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи“.

В т. 4.18 от сключения Договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г. е предвидено, че ползвателят е длъжен да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на договора.

Съгласно легалната дефиниция по § 1, т. 19 от ДР на Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., "проект" е заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми документи, както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от кандидата и допустими за финансиране по ПРСР.

Следователно част от така одобрения проект са и финансовите показатели, предвидени в одобрения с договора бизнес план, част IV. Финансово икономически статус - приходи и разходи. От това следва, че жалбоподателят е бил длъжен да ги изпълнява през процесните години, включени в петгодишния мониторингов период.

Както беше посочено по-горе, неизпълнението на одобрените индикатори по бизнес плана представлява основание по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ за определяне на финансова корекция. Така за 2016-та, 2017-та и 2018-та финансови години от залегалите в одобрения бизнес план приходи от субсидираната дейност в размер на 126 000 лв. годишно са реализирани приходи, както следва: за 2016 г. – 1 183,48 лв. или 0,94 % (от 126 000 лв.), за 2017 г. – 587,20 лв. или 0,47 % (от 126 000 лв.), и за 2018 г. – 412,84 лв. или 0,33 % (от заложените в бизнес плана 126 000

лв.). Средноаритметичния процент на приходите за периода от трите години, определен в заключението на съдебно-икономическата експертиза, е в размер на 0,58 %.

Вещото лице потвърждава и констатациите от проверката, обективирани в оспореното решение, че за периода 2016 г., 2017 г. и 2018 г. няма данни за назначени на работа лица в предприятието. Налице е едно продължаващо неизпълнение на заложените в бизнес плана показатели, които жалбоподателят е бил длъжен да спазва за срок от 5 години от изпълнение на инвестицията, т.е. през мониторинговия период, поради което в случая се касае за "продължаваща нередност" по смисъла на чл. 3, § 1, ал. 2, изр. първо от Регламент № 2988/95. Тази норма предвижда, че в случай на продължаваща или повторно извършена нередност срокът на давност започва да тече от датата, на която нередността е прекратена. Доколкото самата нередност се изразява в неизпълнение на договорно задължение – за поддържане на показатели по одобрения с договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ бизнес план, то по аргумент от приетото в посоченото решение по дело С-465/10 на СЕС следва да се приеме, че давността ще започва да тече от датата, на която отпада задължението на жалбоподателя да изпълнява произтичащите от договора задължения, т.е. от края на мониторинговия период, а именно от 06.10.2019 г.

Съдът приема изложените доводи, че процедурата е открита извън сроковете, регламентирани в разпоредбата на чл. 54, § 1 от Регламент 1306/2013 за неоснователни. В тази връзка ДФ „Земеделие“ е издал първата си писмена оценка за наличие на нередност (РФК № 01-6500/8651 #2 от 28.07.2020) в регламентирания 18 - месечен срок. Последващите издадени актове са свързани с влезли в сила решения на ВАС. Съгласно чл. 3, т. 1 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО,ЕВРАТОМ) № 2988/95 НА СЪВЕТА от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности, е посочено, че срокът за давност за процедурите е четири години от момента, в който нередността по смисъла на член 1, параграф 1 е извършена.

В тази връзка несъстоятелно се явява възражението за изтекла погасителна давност на осн. чл. 3 от Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности /Регламент № 2988/95/. Същият определя общи правила, отнасящи се до единните проверки и до административните мерки и санкции, касаещи нередностите по отношение на правото на Общността, като в този смисъл именно в него са регламентирани правилата, свързани с института на давността по отношение на процедурите за налагане на административни мерки и административни санкции за нередности по см. на чл. 1 от Регламент № 2988/95. Разпоредбата на чл. 3, § 1, ал. 1 от Регламент № 2988/95 въвежда общо правило за давност, приложимо в разглежданата област на регулиране, определяйки срока за давност за процедурите на четири години от момента, в който нередността е извършена. В случай на продължаваща или повторно извършена нередност, срокът за давност започва да тече от датата, на която нередността е прекратена. Именно в рамките на този четиригодишен срок от извършване на нередността компетентният орган може да определи финансова корекция. Регламентът определя също, че в случай на многогодишна програма срокът за давност във всеки случай продължава, докато програмата изрично не бъде прекратена, като в тази хипотеза е приложимо приетото в Решение на СЕС от 15 юни 2017 г. по дело С-436/2015 относно понятието "многогодишна програма", относно момента на нейното прекратяване и изтичането на давностния срок в подобни случаи. Съгласно чл. 3, § 1, ал. 3 от Регламента, срокът за давност се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността. Срокът за давност започва да тече отново след всяко действие, което го прекъсва. Следва да се има предвид обаче че съобразно разписаното в чл.3, §1 от Регламента срокът за давност влиза в сила най-късно на датата, на която изтича срок, равен на двукратния давностен срок, ако компетентните власти не са наложили санкция.

С съобщаване на отмененото Решение за налагане на финансова корекция с вх. № 01-6500/8651 от 26.09.2022 г. на 29.09.2022 г. на А. Е. и на „ЕВРО ИНВЕСТ - ГР. БАТАК“ ЕООД на 29.09.2022г. давността е била прекъсната отново и е започнал да тече нов давностен срок. В конкретния

случай във връзка с констатираната нередност е имало две съдебни производства или са били предприети правни действия /адм. дело № 4302/2021 г. на ВАС, Осмо отделение и адм. дело № 5539/2023 г. на ВАС, Четвърто отделение/, като давността е прекъсната и е започнала да тече нова, съгласно чл. 3, пар. 1, ал. 3 от Регламент № 2988/95. На основание чл. 3, пар. 1, ал. 3 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО,ЕВРАТОМ) № 2988/95, абсолютната давност изтича най-късно на датата, на която изтича срок равен на двукратния давностен срок, като към момента този срок не е изтекъл. Оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалноправните разпоредби. С оглед събраните по делото доказателства съдът намира, че административният орган правилно е подвел неизпълнението на показателите за приходи от дейността, предвидени в одобрения бизнес план, под хипотезата на нормата на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ. Както бе посочено, показателите, заложи в бизнес плана, представляват именно индикатори по смисъла на посочената разпоредба и тяхното неизпълнение е основание за определяне на финансова корекция.

По делото е безспорно установено, че реализираните от жалбоподателя приходи от дейността са съществено по-малки от заложените в одобрения бизнес план. От заключението на вещото лице също става безспорно ясно, че процентът на изпълнение на прогнозния бизнес план средноаритметично за проверяваните от органа финансови 2016 г., 2017 г. и 2018 г. спрямо заложените приходи е в размер на 0,58%, което не достига и 1% от заложеното по проекта изпълнение.

Оспореният акт е издаден на основание чл. 20а, ал. 2 и чл. 27, ал. 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители, чл. 46, ал. 1, ал. 2 и ал. 3, т. 4 във вр. чл. 43, ал. 1, т. 1, чл. 16, ал. 2 и чл. 2 от Наредба № 29/11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. и чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 7, във връзка с чл. 72, ал. 1 и чл. 73, ал. 1 и § 4 ал. 3 от Допълнителните разпоредби от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), като съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 и ал. 2, в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, Разплащателната агенция може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта, като определя размера на средствата, които трябва да бъдат възстановени от ползвателя на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението.

По Договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г., сключен от жалбоподателя - ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“, на ЕТ е било извършено плащане в размер на 232 446,96 лева като безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от ПРСР 2007-2013 г.

Между страните няма спор, че кандидатът е следвало да извърши строително-монтажни работи, като изгради къщата за гости, за което му е отпусната финансова помощ, както и няма спор, че къщата за гости е изградена съгласно посочения бизнес план. Но със сключването на договора едноличният търговец се е задължил и да използва активите по предназначение и за постигане на целите, които са му отредени с одобрения проект. Мярка 312 е разработена и одобрена въз основа на текстовете на чл. 52 (а) (ii) и чл. 54 на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (отм., действащ до 31.12.2013 г.), според които предвидените помощи са такива, подкрепящи създаването и развитието на микропредприятия, с оглед насърчаване предприемачеството и създаване на благоприятна икономическа среда.

С този договор дружеството се е задължило да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по договора и в съответствие с одобрения проект и таблицата за одобрените инвестиционни разходи. При неизпълнение на тези задължения в т. 8.1. от договора изрично е предвидено, че фондът може да поиска връщане на всички изплатени суми по договора, заедно със законната

лихва върху тях и/или да прекрати сключения договор с ползвателя при спазване изискванията на чл. 46 и чл. 47 от Наредба № 29 от 2008 г.

Според даденото в Раздел IX "Други условия", т. 9.1 б. "г" от договора от 06.10.2014 г. определение, "Одобрен проект" е подаденото от ползвателя при кандидатстването по мярката и одобреното от Фонда заявление за подпомагане заедно с изискуемите според Наредба № 29 от 11.08.2008 г. документи, включително и представения от ползвателя и одобрен от Фонда бизнес план. Съгласно чл. 16, ал. 2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. един от задължителните реквизити към заявлението за подпомагане е изготвен от кандидата бизнес план, който трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост, водещи до реализиране на целите по чл. 2 от Наредбата. В § 1, т. 6 и т. 26 на ДР на Наредба № 29 от 11.08.2008 г. са описани значенията на понятията "икономическа жизнеспособност" и "устойчива заетост", а именно: генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието и запазване на съществуващите работни места и/или създаване на нови в него за периода на бизнес плана.

Жизнеспособността на инвестицията е критерий за допустимост за предоставяне на финансовата помощ по проекта на ползвателя, който следва да бъде проверяван посредством оценяване на изпълнението на бизнес плана като неделима част от одобрения проект. Целта на контрола е била проследяване изпълнението на заложените от самия ползвател резултати, които е следвало да бъдат постигнати при осъществяване на подпомаганата дейност, жизнеспособното функциониране на инвестицията по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на Наредба № 29 от 11.08.2008 г., нейната конкурентоспособност и пазарния потенциал.

ДФЗ е пояснил в оспореното решение, че това задължение произтича и от необходимостта при разходването на средствата, принадлежащи на бюджета на ЕС да се спазва принципа за добро финансово управление, прогласен в чл. 30 от Регламент № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (респективно чл. 33 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012), и по-специално: на принципа за ефикасност, който изисква да се постигне най-добро съотношение между използваните ресурси и постигнатите резултати и принципа за ефективност, който изисква осъществяването на набелязаните конкретни цели и постигането на планираните резултати от подпомаганата дейност. В тази връзка ползвателят е бил длъжен да полага грижата па добър стопанин и да създаде всички необходими предпоставки за ефективното и ефикасно използване на инвестицията. В тази връзка задължението на ползвателя е била както физическото извършване на инвестицията, т.е. да придобие активите - обект на финансово подпомагане, така и задължението за използването на инвестицията за постигане на набелязаните резултати от гледна точка на заложените финансови показатели, обективирани в представения от самия ползвател бизнес план.

Предвид изложеното съдът не възприема тезата на жалбоподателите, че бизнес планът в частта на параметрите за приходи има само прогнозен характер, респективно, че не е част от договора и не задължава ползвателя да изпълни точно предвиденото в него, в изпълнение на договорните си ангажменти. Бизнес-планът е неразделна част от договора. Вярно е, че степента на изпълнение на заложените в него параметри на практика зависи от редица фактори, много от които не могат да се предвидят точно предварително. Но законодателят е съобразил прогнозният характер на представените показатели за изпълнение по проектите, като е дал висок толеранс на неизпълнение. В тази връзка, съгласно Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване БФП при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и, ал. 7 от ЗПЗП по мерки от ПРСР 2007-2013 г., преценката за изпълнение на това задължение ДФЗ отчита като неспазване само при случаи, при които реализираните приходи от подпомаганата дейност покриват по-малко от 50% от размера на планираните в бизнес плана приходи, които самият

бенефициент е заложил. Затова е приет и значителен толеранс от 50%, като е отчетен фактът, че пазарните отношения са динамични, подлежат на промени във времето, които не могат да бъдат предвидени изцяло към момента на изготвяне на БП. И въпреки това жалбоподателят не е изпълнил и 1% от заложените приходи за трите години предмет на процесната проверка.

Следователно, при преценката за изпълнението на задълженията на ползвателя следва да се съобразяват не само клаузите на договора, но и изготвения бизнес план, въз основа на който е одобрен и проектът за финансиране, като именно на базата на посочени и залегнали финансови показатели, проектът е определен като допустим, с оглед на целите на чл. 2 от наредбата, сключен е договор за подпомагане и е изплатена финансовата помощ по него.

Съществена част от образаца към бизнес плана към чл. 16 от Наредба № 29 от 2008 г. е финансово икономическият статут на проекта, съставен от приходна и разходна част. Приходите са част от одобрения бизнес план, който е част от одобрения проект, като те са носители на информация за съответствието със задължителните условия по чл. 16, ал. 2. В този смисъл неизпълнението се вписва в материалноправната хипотеза на чл. 46, ал. 2 от Наредба № 29/2008 г.

Разпоредбата на чл. 8.1 от Договора за отпускане на финансова помощ предвижда възможност за фонда след изплащане на каквато и да е част от договорената финансова помощ да поиска връщането на вече изплатените суми, заедно със законната лихва върху тях, при положение, че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни и/или договорни задължения. Т.е. последващата преценка на фонда за допуснати от ползвателя нарушения на негови договорни и/или нормативни задължения, след изплащане на помощта, не е обвързана с първоначалната преценка за допустимост на плащането. Това е така, тъй като тези нарушения може да бъдат извършени, както е в настоящия случай, именно след изплащане на помощта, въпреки задължението за ползвателя, предвидено в чл. 4.18 от Договора - да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на договора. В тази връзка е и разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от Наредба № 29/2008 г., чийто текст е възпроизведен в чл. 8.1 от Договора.

По делото е безспорно установено, че реализираните от жалбоподателя приходи от финансираната дейност са значително по-малки от заложените в одобрения бизнес план, както и че не е изпълнен ангажиментът за осигуряване на поне три работни места в предприятието, които да бъдат поддържани за целия период от 5 години. В тази връзка, съгласно чл. 2 т. 1 от Наредба № 29/2008 г., една от целите на мярка 312 "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от ПРСР за периода 2007 - 2013 г. е именно насърчаване на създаването на възможности за заетост и повишаване на доходите в селските райони. Неизпълнението на одобрения проект по отношение на залегналите параметри за устойчива заетост и то по отношение на всички от предвидените 3 работни места, е нарушение на договорните задължения. Експертното заключение на вещото лице също потвърждава, че от събраните по делото документи не се установяват наети лица от ЕТ "Александрина Евгениева - гр. Батак" за 2016 г., за 2017 г. и 2018 г.

Относно закупения по проекта актив - автомобил VW - LNF, C. Trendline 4motion, 2.0 TDI, който се твърди, че е изминал 62 028 км, съдът намира за обоснован формирания от ответника извод, че изминатите километри, съпоставени с малкия брой реализирани нощувки и описаното в бизнес плана предназначение на автомобила, е показател, че автомобилът не е използван по предназначение. В допълнение по време на проверката на място са изискани, но не са представени пътни листа, пътна книжка и др. документи, удостоверяващи маршрута и изминатите километри от автомобила. От гореописаното съдът прави извод, че ЕТ „Александрина Евгениева - гр. Батак“ не е използвал автомобил VW - LNF, C. Trendline 4motion, 2.0 TDI по предназначение, както и че е изменено предназначението на инвестицията, което нарушава разпоредбите на чл. 4.17, буква „а“ на сключения договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г., съответно чл. 43, ал. 1, т. 1 от Наредба № 29/2008 г.

По отношение на изложеното в жалбата, че А. Е. не следва да е адресат на процесното РНФК, е безспорно, че на 05.04.2022 г. ЕТ „АЛЕКСАНДРИНА ЕВГЕНИЕВА - гр. БАТАК“ е прехвърлила

търговското си предприятие на „ЕВРО ИНВЕСТ - ГР. БАТАК“ ЕООД и едновременно с това на същата дата се е заличила като едноличен търговец, видно от Търговския регистър. Видно от приложения договор е, че предприятието е прехвърлено чрез покупко – продажба за цена, подробно описана в допълнителен „анекс – тристранно споразумение“, неразделна част от договора. Цената е платена при сключването на договора. Не се спори, че финансовата корекция е наложена за нарушения, възникнали преди прехвърляне предприятието на ЕТ. За тези задължения солидарно отговарят отчуждителят на предприятието и приобретателят съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от Търговския закон (ТЗ), поради което изпълнителният директор на ДФЗ може по свой избор да издаде решение за налагане на финансова корекция само против един от тях.

Едноличният търговец е физическо лице, на което е признато търговско качество. С едно и също имущество той отговаря за задълженията, придобити в резултат на търговската си дейност и по всякакви други имуществени правоотношения, в които влиза в частния си живот. Ето защо, доколкото ЕТ не са юридически лица, отговорността за публични задължения, възникнали от търговската им дейност, се носи от съответното физическо лице. И физическото лице, заличено от търговския регистър като едноличен търговец, отговаря с имуществото си за задължения, възникнали от търговската му дейност, тъй като същото не губи правосубектността си.

Предвид гореизложеното и с оглед на това, че договорът за предоставяне на БФП е сключен с А. Е. като ЕТ, то същата е носител на задълженията по него и съответно отговаря за неизпълнение. Поради това законосъобразно на същата като физическо лице е определена финансова корекция за допуснатата нередност при изпълнението на договора за БФП.

От друга страна, съгласно чл. 15, ал. 3 от ТЗ, при прехвърляне на предприятие, ако няма друго споразумение с кредиторите, отчуждителят отговаря за задълженията солидарно с правоприемника до размера на получените права. Последната разпоредба гарантира правата на кредиторите, които могат да се удовлетворят както от имуществото на отчуждителя, така и от това на правоприемника. В случая задълженията, установени с оспорения акт за налагане на финансова корекция произтичат именно от договора за безвъзмездна помощ, за изпълнението на който дружеството приобретател е станало универсален правоприемник след придобиване на ЕТ. С прекратяването на едноличния търговец и заличаването му от Търговския регистър, отговорност за задълженията на същия носи както приобретателя в качеството си на универсален правоприемник на правата и задълженията, включени в търговското предприятие на ЕТ, така и физическото лице търговец, което отговаря за размера на полученото по договора за БФП.

Предвид изложеното, съдът, намира че административният орган правилно е приел, че е осъществен фактическият състав на чл. 46, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г., тъй като е налице неизпълнение на договорни и нормативни задължения на ползвателя след изплащане на финансовата помощ, като жизнеспособността на инвестицията е критерий за допустимост за предоставяне на финансовата помощ по проекта на ползвателя, който критерий следва да бъде проверяван посредством оценяване на изпълнението на бизнес плана, като неделима част от одобрения проект.

Правилно административният орган се е позовал в решението си и на т. 8.1 от договора, който предоставя възможност на Фонда да поиска връщане на цялата или част от помощта, ако ползвателят на помощта не е изпълнил някои свои нормативни или договорни задължения. В случая е безспорно установено, че жалбоподателят не е изпълнил заложените в бизнес плана финансови показатели и показатели за устойчива заетост, които представляват както индикатори за изпълнението на проекта, така и за допустимостта, поради което непостигането им води до отмяна на финансовата помощ.

В чл. 46, ал. 2 от Наредба № 29/2008 г. е разписано, че разплащателната агенция определя размера на намалението на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението. Определената финансова корекция съответства на дефинираните проценти за установените в случая нарушения в т. 2, т. 18 и т. 30 от Правила за определяне на размера на

подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП от ПРСР 2007 – 2013. Съобразно посочените нарушения, законосъобразно в оспореното решение е определен и процентът на финансовата корекция, както и е приложена разпоредбата на чл. 3 ал. 1 от Правилата за възстановяване БФП, издадени от изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" за некумулиране на отделните определени за всяко от установените нарушения финансови корекции.

Оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона. Поради това жалбите срещу него, като неоснователни, следва да се отхвърлят.

По разностите в производството:

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, ответникът има право на разноски, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 евро /сто евро/, платими от всеки от жалбоподателите.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД срещу решение за налагане на финансова корекция №13/312/02556/3/01/04/03 от 25.11.2024 г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", с което е определена финансова корекция в размер на 232 446,96 лева, представляваща 100% от размера на получената финансова помощ по договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Е. срещу решение за налагане на финансова корекция №13/312/02556/3/01/04/03 от 25.11.2024 г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", с което е определена финансова корекция в размер на 232 446,96 лева, представляваща 100% от размера на получената финансова помощ по договор № 13/312/02556 от 06.10.2014 г.

ОСЪЖДА „Евро Инвест – гр. Батак“ ЕООД, да заплати на Държавен фонд "Земеделие" - [населено място] сумата от 100,00 (сто) евро за разноски по делото.

ОСЪЖДА А. А. Е., да заплати на Държавен фонд "Земеделие" - [населено място] сумата от 100,00 (сто) евро за разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИ

Я:

